

N:o 197.

Af Herr Östman: Om anslag till aflöning åt ytterligare en kronofogde och en häradsskrifvare inom Wester-Norrlands län.

Länge har behovet af de större fögderiernas i Norrland delning varit insedd och erkänd, ehuru verkställigheten deraf blifvit fördröjd, men omständigheter gifvas dock som påskynda denna frågas lösning och lika som tvinga att verkställa hvad man en tid trodde sig kunna utan särdeles stor olägenhet uppskjuta.

Södra Ångermanlands fögderi, som genomskäres af den i Sverige längst segelbara flod, Ångermannaelfven, från hvars grannskap betydliga skogseffekter vandra till utlandet, innehåller i längd cirka 30 mil, med en folkmängd af nära 42,000 individer. Och genom vidgade odlingar och nybyggesanläggningar jemte pågående skogsafverkning tilltager folkmängden i synnerhet uti de öfra socknarne af fögderiet i en ej anad proportion. Att så väl kronofogde som häradsskrifvare i ett så vidsträckt fögderi äro nödsakade att för taxeringar och uppborjder uppehålla sig på resor nära $\frac{1}{3}$ af året är lätt insedt; och att dessa skola under sin bortoyaro hålla extra biträden å sina kontor, för att tillfredsställa dem, som ofta från de aflägsna socknarne besöka kronofogde- och häradsskrifvare-kontoren, med upplysningar och expeditioner, lär man svårligen kunna begära; viljande jag för öfrigt hänvisa till de motiver för fögderiets delning, som Statsråds-protokollet, bifogadt Kongl. Maj:ts nådiga Proposition i ämnet, angifver, och vördsamt föreslå,

det måtte Riksdagen, på sätt Kongl. Maj:t i Sin nådiga Proposition äskat, till aflöning åt en Kronofogde och en Häradsskrifvare inom Wester-Norrlands län anslå 5,100 R.dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1867.

P. Östman.